

Ik wil graag reageren op dit wetsvoorstel en uitleggen waarom het voor ons als gezin echt niet werkbaar is.

Wij hebben een zontje met een grillige vorm van autisme en hoogbegaafdheid, iets was we niet wisten toen we als ouders besloten thuisonderwijs te geven op basis van onze levensovertuiging. Wel dat hij autisme had maar niet deze vorm en we zijn nu zo dankbaar dat we thuisonderwijs kunnen geven. Zelfs zijn zorgverleners zeggen dat school voor hem echt geen optie zou zijn, hij zou dan één van de thuiszitters zijn, kinderen met schooltrauma omdat er niet een manier gevonden wordt om onderwijs aan hen te geven. Dus u kunt zich voorstellen hoe blij we zijn met het feit dat wij wel thuisonderwijs geven, ik gun dit ieder kind en iedere ouder.

Dus waarom niet verder denken, waarom niet denken aan de rechten van het kind, ieder kind heeft recht op onderwijs in welke vorm dan ook, waar dan ook en als thuisonderwijs het beste is waarom dit dan onmogelijk maken?

Wat het zou betekenen als deze wet wordt ingevoerd voor ons als gezin?

Als deze wet ingevoerd zou worden, dan zouden wij ons kind ook naar school moeten sturen omdat wij niet aan eisen kunnen voldoen als, bezoek aan huis en toetsen of samen naar de leerplichtambtenaar, omdat hij ons en ons zontje wil spreken. Hij kan geen onverwacht bezoek ontvangen zonder in paniek te raken, iemand spreken die hij niet kent is lastig. Maar misschien heeft u geluk en is er een klik en dan babbelt hij u de oren van het hoofd. Want ondanks dat hij moeite heeft met contact is hij super sociaal naar de mensen die hij kent en waar hij een klik mee heeft.

Als er onbekende in huis komen veroorzaakt dat stress, als er een toets in zijn veilige omgeving wordt afgenomen, veroorzaakt dat stress. Überhaupt een toets of presteren onder druk geeft stress en daarnaast is het maar een moment opname en zegt het niks over de kennis die hij bezit. Dingen die je niet bij een kind met autisme moet willen, en eerlijk gezegd denk ik dat vele kinderen daar veel moeite mee hebben. Ons thuis is tenslotte en veilige omgeving, onze privacy komt met de huisbezoeken in het geding. Ik weet ook dat u niet bij schoolkinderen achter de voordeur komt als ze op school worden aangemeld, dus waarom wel bij kinderen die thuisonderwijs krijgen?

Ik snap dat u een vorm van toezicht wilt, echt dat begrijp ik, maar er zijn zoveel meer manieren. Wij hebben bijvoorbeeld al 3 jaar een keurmerk voor thuisonderwijs, wat voor zijn hulpverleners een bevestiging was dat ik het goed doe. Ik krijg steeds complimenten hoe goed ik het doe en dat ze zoveel respect hebben dat ik mijn kind thuisonderwijs geef. Iets wat heel fijn is om te horen en toch willen jullie het nog moeilijker maken.

We kunnen jullie dat keurmerk toch ook overleggen, als hulpverleners er blij mee zijn, waarom dan moeilijk doen? Ik ben ook bereid een portfolio te laten zien als dat nodig is, wij houden er één bij via Seesaw maar ik schrijf ook een blog. Er zijn vele ouders die blogs schrijven over hun thuisonderwijs of een portfolio schrijven maar ook vele die de voortgang van hun kind prima in hun hoofd hebben.

Er zijn zoveel manieren om thuisonderwijs juist toegankelijker te maken, iets wat jullie natuurlijk al weten want de vereniging van thuisonderwijs zet zich er al jaren voor in en daarom zijn wij ook lid van de vereniging.

Het zou zoveel betekenen als ik ons zontje thuisonderwijs kan blijven geven, hij wil namelijk al sinds zijn 3^e levensjaar naar de kunstacademie, hij is super creatief, super leergierig neemt alles, dankzij zijn hoogbegaafdheid, super goed op, het is net een spons. Maar alles gaat op zijn manier, in zijn tempo, zonder druk want anders stagneert het, soms passen we de vorm aan en het moet vooral

beeldend zijn.

En daarmee toon je ook je didactische vaardigheden aan, dat je ziet wat een kind nodig heeft en daar materiaal bij vind om hem te voorzien van onderwijs, als je deze vaardigheden niet zou bezitten zou een ouder niet aan thuisonderwijs beginnen denk ik. En 1 op 1 of 1 op 2 is heel anders dan een klas van 30 kinderen lesgeven iets wat sommige ouders ook doen door gebrek aan leraren op dit moment zoals u weet.

Het is in ieder geval constant kijken wat hij nodig heeft, iets wat ze op school nooit zouden kunnen regelen. Ik luister naar waar zijn interesses liggen, naar wat hij nodig heeft om tot bloei te komen om er voor te zorgen dat hij zijn dromen kan najagen. Want zou hij naar school gaan, dat zou hij dit zeker niet bereiken, dan zou hij volgens de statistieken een vooruitzicht zonder baan hebben, waarschijnlijk een leven lang met veel hulpverlening en zonder perspectief.

Ik wil hem een kans geven op een fijne toekomst, een toekomst waarin hij kan doen wat hij wil, iets waarvan hij opbloeit en dat zal zwaar worden maar met thuisonderwijs heeft hij een kans. Ik gun dit alle kinderen of het nu thuisonderwijs is, onderwijs op een zorgboerderij of wat voor locatie dan ook, want school is niet de enige locatie waar onderwijs gegeven kan worden. Voor duizenden kinderen is school juist niet de locatie waar onderwijs mogelijk is. Ik hoop dat jullie dit meenemen en dat deze kinderen een stem krijgen en ook een kans op een mooie en voor hun leefbare toekomst.